228272

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัจจุบันเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศไทย และเป็นส่วนสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศ การค้นคว้าแบบอิสระนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนนักเดินทางที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากทวีปยุโรปและทวีปเอเชีย โดยได้ทำการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวของตัวแปรที่นำมาศึกษา โดยที่ตัวแปรปัจจัยที่นำมาทำการศึกษาเป็นการศึกษาตัวแปรปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์มหภาค ซึ่งประกอบไปด้วย รายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นกำเนิด อัตราการแลกเปลี่ยนเงินระหว่างเงินบาทกับเงินดอลล่าร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1979-ค.ศ.2008 มาทำการศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบ ดิกกี้-ฟูลเลอร์ (Dickey-Fuller) และโจแฮนเซน (Johansen) ซึ่งนำมาใช้ในการประเมินค่ายูนิทรูท (unit roots) และศึกษาสหสัมพันธ์ระยะยาว (Cointegration) และสหสัมพันธ์ระยะสั้น (Error Correction Models) ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาศึกษา จากการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวเอเชียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น พบว่าทั้งความสัมพันธ์ระยะสั้นและความสัมพันธ์ระยะยาวที่ทดสอบได้และมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงให้เห็นว่าปัจจัยรายได้เฉลี่ยต่อหัวมีผลต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวเอเชียมากที่สุด

228272

The tourist industry has been an important contributor to Thailand's economy as a whole over recent years. In this study, variations in the long- and short-run demand for visiting Thailand were tested, for those tourists from the ten major European and Asian countries. The demand for tourism can be explained by macro-economic variables, including income in the origin countries, the exchange rate between the US dollar and the Thai Baht, and the costs of tourism in Thailand. Annual data from between 1979 and 2008 was collected for this study. The Augmented Dickey-Fuller and Johansen's Maximum Likelihood tests were utilized in order to evaluate unit root and co-integration data. Thereafter, error correction models (ECM) were estimated in order to explain the levels of European and Asian tourism in Thailand. The results show that the long- and short-run equilibrium was found to be significant across the variables and that both the European and Asian tourists appeared to be highly sensitive to the income variable.